32001D0471

KOMISJONI OTSUS,

8. juuni 2001,

milles sätestatakse vastavalt direktiivile 64/433 (värske liha tootmise ja turustamise tervishoiunõuete kohta) ja direktiivile 71/118/EMÜ (värske linnuliha tootmist ja turuleviimist mõjutavate tervishoiuprobleemide kohta) ettevõtjate poolt ettevõtetes läbiviidava üldise hügieeni regulaarse kontrolli eeskirjad

(teatavaks tehtud numbri K(2001) 1561 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2001/471/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 26. juuni 1964. aasta direktiivi 64/433/EMÜ värske liha tootmise ja turustamise tervishoiunõuete kohta, [1] viimati muudetud direktiiviga 95/23/EÜ, [2] eriti selle artikli 10 lõiget 2,

võttes arvesse nõukogu direktiivi 71/118/EMÜ värske linnuliha tootmist ja turuleviimist mõjutavate tervishoiuprobleemide kohta, [3] viimati muudetud direktiiviga 97/79/EÜ, [4] eriti selle artikli 6 lõiget 2

ning arvestades järgmist:

(1) Liha käitlejad peavad oma ettevõtetes regulaarselt kontrollima tootmise üldisi hügieenitingimusi.

(2) Selline kontrollimine peab hõlmama kõigi tootmisetappide puhul kasutatavaid tööriistu, seadmeid ja masinaid ja vajadusel ka tooteid. Siia hulka kuulub ka mikrobioloogiline kontroll.

(3) Ühetaolise kohaldamise huvides nähakse ette kontrollide laad, sagedus, proovide võtmise meetodid ja bakterioloogiliste uuringute meetodid.

(4) Kõnealuste meetodite aluseks on otstarbekas võtta ohuanalüüsi ja kriitiliste kontrollpunktide süsteemi (HACCP) kõige värskemad metoodilised põhimõtted.

(5) Ettevõtte käitaja, omanik või tema esindaja peab olema suuteline informeerima ametialase teenistuse taotluse korral riiklikku veterinaararsti kõnealusel otstarbel teostatud kontrollimiste laadist, sagedusest ja tulemustest.

(6) Riiklik veterinaararst peab regulaarselt analüüsima käitaja poolt ettevõttes teostatud tootmise üldiste hügieenitingimuste kontrollimise tulemusi.

(7) Rahalistest ja inimressurssidega seotud piirangutest, teadmiste puudumisest, ebapiisavast infrastruktuurist ja muudest asjaoludest tulenevalt võib väikestel liha käitlevatel ettevõtjatel tekkida soovitatud kontrolli teostamisel rohkem raskusi. Objektiivselt võttes võib olukord selles osas olla eri liikmesriikides erinev.

(8) Seepärast on otstarbekas näha väikeste ettevõtete puhul ette pikem üleminekuaeg eeldusel, et seda erandit kasutavad liikmesriigid esitavad komisjonile teabe, mis on vajalik tagamaks, et rakendamine ei põhjusta konkurentsi moonutamist.

(9) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed on kooskõlas alalise veterinaarkomitee arvamusega,

[1] EÜT 121, 29.7.1964, lk 2012/64.
[2] EÜT L 243, 11.10.1995, lk 7.
[3] EÜT L 55, 8.3.1971, lk 23.
[4] EÜT L 24, 30.1.1998, lk 31.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Liha käitleja kontrollib oma ettevõttes regulaarselt tootmise üldisi hügieenitingimusi, rakendades ja hoides selleks töös alalist korda, mis on välja töötatud järgmiste HACCP põhimõtete kohaselt:

a) teha kindlaks ohud, mida tuleb vältida, mis tuleb kõrvaldada või vähendada vastuvõetavale tasemele;

b) teha kindlaks kriitilised kontrollpunktid etapis või etappides, kus kontroll on ohu vältimiseks, kõrvaldamiseks või vajalikule tasemel vähendamiseks hädavajalik;

c) kehtestada kriitilistes kontrollpunktides kriitilised piirid, mis tähistavad kindlakstehtud ohtude vältimise, kõrvaldamise ja vähendamise puhul vastuvõetava ja keelatu piiri;

d) kehtestada kriitilistes kontrollpunktides tulemuslik järelevalve kord ja seda rakendada;

e) näha ette korrigeerivad meetmed juhuks, kui järelevalve näitab, et kriitiline kontrollpunkt ei ole enam kontrolli all;

f) näha ette kord, mis võimaldaks kontrollida punktides a–e osutatud meetmete tulemuslikkust; kontrollimiskorda rakendatakse regulaarselt;

g) koostada ettevõtte olemuse ja suurusega vastavuses olevaid dokumente ja arhiive, mis näitaksid punktides a–f visandatud meetmete tulemuslikku rakendamist ja aitaksid kaasa ametlikule kontrollimisele.

2. Lõikes 1 osutatud süsteemi osana võivad liha käitlejad kasutada pädevate asutuste hinnatud suuniseid heade tavade kohta.

Artikkel 2

Käitleja teostab direktiivi 64/433/EMÜ artikli 10 lõikes 2 osutatud mikrobioloogilist kontrolli lisas sätestatud korra kohaselt.

Proove tuleks võtta kohtades, kus mikrobioloogilise saastumise ohu teke on kõige tõenäolisem.

Lisas kirjeldatud korrast erinevat korda võib kasutada, kui pädevaid asutusi rahuldaval moel on tõendatud, et see on vähemalt samaväärne lisas sätestatud korraga.

Artikkel 3

Liikmesriigid tagavad, et liha käitlemisega tegelevad ettevõtted kehtestavad käesolevas otsuses sätestatud nõudeid 12 kuu jooksul pärast otsuse vastuvõtmist. Liikmesriigid võivad siiski otsustada, et väikeste liha käitlevate ettevõtete puhul rakendatakse 24 kuu pikkust ajavahemikku tingimusel, et nad teatavad komisjonile eelnevalt tingimused, mille korral nad kavatsevad käesolevat erandit rakendada.

Artikkel 4

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 8. juuni 2001

Komisjoni nimel

komisjoni liige

David BYRNE

LISA

1. **TAPAMAJADES RÜMPADELT (VEISED, SEAD, LAMBAD, KITSED JA HOBUSED) BAKTERIOLOOGILISTE PROOVIDE VÕTMINE**

Käesolevas juhendis kirjeldatakse rümpade pinna bakterioloogilist hindamist. See hõlmab proovide võtmist, proovide töötlemist ja tulemuste esitamist.

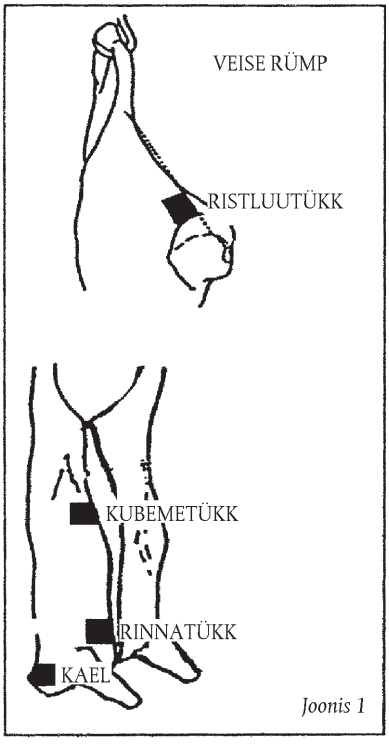
PROOVIVÕTUMEETOD

Destruktiivse meetodi puhul tuleks rümbalt pärast korrastust, kuid enne jahutamist võtta neli koeproovi, kokku 20 cm^2 ulatuses. Koetükid võib võtta steriliseeritud korgipuuri (2,5 cm) abil või lõigates rümbalt steriilse töövahendiga 5 cm^2 pindalaga ja kuni 5 mm paksuse viilu. Tapamajas tuleb proovid asetada aseptiliselt konteinerisse või plastikust lahjenduskotti, viia laborisse ja homogeniseerida (peristaltiline stomahher või trummelsegisti (homogenisaator)).

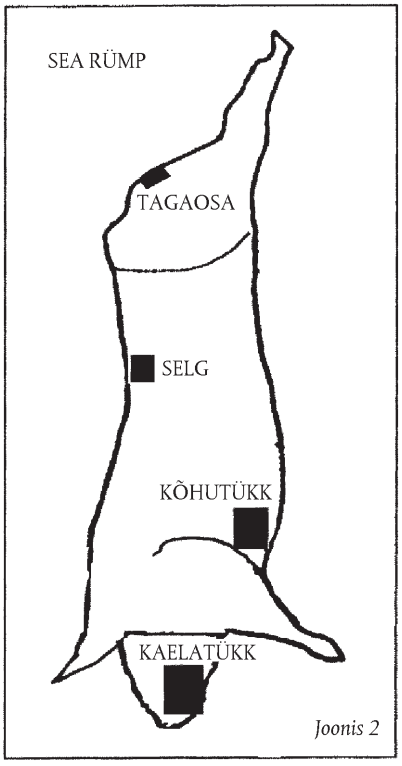
Kui kasutatakse mittedestruktiivset meetodit, tuleb enne proovi võtmist niisutada. Tampoonide niisutamiseks tuleb kasutada 0,1 % peptooni + 0,85 % NaCl steriliseeritud lahjendusvedelikku. Ala, millelt tampooniproov võetakse, peaks iga proovivõtukoha puhul katma vähemalt 100 cm^2. Tampooni tuleks vähemalt 5 sekundit lahjendusvedelikus niisutada ning seejärel tuleks liha pinda sellega hõõruda esialgu vertikaalselt, seejärel horisontaalselt ja siis diagonaalselt vähemalt 20 sekundi jooksul kogu šablooniga piiratud alal. Vajutada tuleks võimalikult kõvasti. Pärast niiske tampooniproovi võtmist tuleks sama proovivõtmise menetlust korrata kuiva tampooniga. Võrreldavate tulemuste saamiseks peab töötehnika kõigi proovide, rümpade ja proovi võtmise päevade puhul olema järjekindel ja põhjalik.

RÜMPADE KONTROLLIMISEKS KASUTATAVAD PROOVIVÕTUKOHAD

(vt jooniseid)

Joonis 1

Joonis 2

Protsessi kontrollimiseks sobivad tavaliselt järgmised kohad:

Veised: kael, rinnatükk, kubemetükk ja ristluutükk (joonis 1)

Lambad, kitsed: kubemetükk, rindkere küljeosa, rinnatükk ja rind

Sead: selg, kaelatükk (või põsk), tagajäsemete keskosa (sink) ja kõhutükk (joonis 2)

Hobused: kubemetükk, rinnatükk, seljatükk ja tagatükk

Pärast riikliku veterinaararstiga konsulteerimist võib proovide võtmiseks siiski kasutada ka muid kohti, kui on näidatud, et konkreetses tapamajas kasutatava tapatehnoloogia tõttu võib kontaminatsiooni tase muus kohas olla suurem. Sellisel juhul tuleb valida kohad, mille kontaminatsiooni aste on osutunud suuremaks.

PROOVIDE VÕTMISE KORD JA VÕETAVATE PROOVIDE ARV

Iga nädal tuleks ühel päeval võtta proove 5–10 rümbalt. Proove võib võtta kord kahe nädala järel, kui kuuel järjestikusel nädalal on proovide vastused nõuetekohased. Tagamaks, et kaetakse kõik nädalapäevad, tuleks iga nädal proovi võtmise päeva muuta. Direktiivi 64/433/EMÜ artiklis 4 määratletud madala tootlikkusega ettevõtetes ja ettevõtetes, mis ei tööta veel täieliku tööajaga, peaks rümpade kontrollimise sageduse kindlaks määrama riiklik veterinaararst lähtudes hinnangust hügieenistandardite järgimisele ettevõttes tapmise korral.

Proove tuleks võtta igalt rümbalt neljast eri kohast keset tapmispäeva ja enne jahutamist. Iga proovi puhul tuleb kirja panna rümba tunnus ning proovi võtmise kuupäev ja kellaaeg. Enne analüüsimist tuleks uuritava rümba eri proovivõtukohtadest (st tagatükk, kubemetükk, rinnatükk ja kael) võetud proovid kokku koguda. Kui saadud tulemused ei vasta nõuetele ja võetavate meetmete tagajärjel hügieenitingimused ei parane, ei tuleks uusi proove koguda kuni lihakeha korrastusega seotud probleemide lahendamiseni.

MIKROBIOLOOGILINE MEETOD PROOVIDE UURIMISEKS

Destruktiivse meetodi kohaselt võetud proove ja mittedestruktiivse meetodi kohaselt võetud tampooniproove tuleks analüüsimiseni säilitada jahutatult 4 °C-ni. Proove tuleks vähemalt kahe minuti jooksul homogeniseerida plastikust lahjenduskotis 100 ml lahjendusvedelikus (st 0,1 % puhverdatud peptoonvesi, 0,9 % naatriumkloriidi lahus) umbes 250 peristaltilise stomahheri tsükli juures või homogeniseerida trummelsegistis (homogenisaatoris). Selle asemel võib tampooniproove lahjendusvedelikus tugevasti loksutada. Proove tuleks analüüsida 24 tunni jooksul pärast nende võtmist.

Enne plaadile kandmist lahjendatakse preparaate kümnekordse lahjendusastmega lahuses, milles on 0,1 % peptooni + 0,85 % naatriumkloriidi. Tampooniproovi suspensioon ja homogeniseeritud liha suspensioon stomahheri kotis ei ole lahused ja neid võetakse 10° lahuse arvutamisel arvesse.

Analüüsida tuleks eluvõimeliste mikroorganismide üldarvu ja enterobaktereid. Pärast pädeva asutuse heakskiitu ja asjakohaste kriteeriumide kehtestamist võib enterobakterite arvu asemel kasutada ka E. *coli* arvu.

Lisaks kirjeldatud meetoditele võib proovide analüüsimisel lähtuda ka ISO-meetoditest. Pärast pädeva asutuste heakskiitu võib eespool nimetatud bakterite analüüsimiseks kasutada ka muid kvantitatiivseid meetodeid, kui CEN või tunnustatud teadusasutus on need on heaks kiitnud.

ANDMETE SÄILITAMINE

Kõik katsetulemused tuleb kirja panna kolooniaid moodustavates osakestes pindala ruutsentimeetri kohta. Tulemuste hindamiseks tuleb andmed kanda tööprotsessi kontrollkaartidel või -tabelites, mis sisaldavad järjekorras vähemalt viimase 13 nädala tulemusi. Andmetest peaks ilmnema proovi liik, päritolu ja tunnus, proovi võtmise kuupäev ja kellaaeg, proovi võtnud isiku nimi, proovi analüüsinud labori nimi ja aadress, proovi laboris analüüsimise kuupäev ning üksikasjad kasutatud meetodi kohta, sealhulgas eri agarite inokulatsioon, inkubatsioonitemperatuur ja -aeg ja kolooniaid moodustavates osakestes aluse kohta väljendatud tulemused, mida kasutatakse kolooniaid moodustavates osakestes pindala ruutsentimeetri kohta väljendatava tulemuse arvutamiseks.

Labori vastutav isik peaks andmetele alla kirjutama.

Dokumente tuleks asutuses säilitada vähemalt 18 kuud ning taotluse korral tuleb need esitada riiklikule veterinaararstile.

MIKROBIOLOOGILISTE KRITEERIUMIDE KOHALDAMINE SAADUD PROOVIDE ANALÜÜSI TULEMUSTE SUHTES (Tabel 1)

Igapäevase keskmised logaritmilised tulemused tuleks jaotada ühte tööprotsessi kontrollimise järelevalve kolmest kategooriast: nõuetele vastav, marginaalne ja nõuetele mittevastav. M ja m tähistavad marginaalse ja nõuetele vastava kategooria piire destruktiivse meetodi kohaselt võetud proovide puhul.

Tööstusharu standardimiseks ja valiidse baasandmebaasi toetamiseks on oluline kasutada kõige usaldusväärsemat olemasolevat meetodit. Seepärast on oluline meeles pidada, et tampooniprooviga eemaldatakse vaid osa (sageli 20 % või vähem) kogu liha pinnal olevast mikrofloorast. Seepärast on tegemist vaid ühe pinnahügieeni näitajaga.

Kui kasutatakse muid meetodeid peale destruktiivse meetodi, tuleb mikrobioloogilised kriteeriumid kindlaks määrata iga rakendatava meetodi puhul eraldi, et neid oleks võimalik võrrelda destruktiivse meetodiga, ning pädev asutus peab need heaks kiitma.

KONTROLLKRITEERIUMID

Katse tulemused tuleks liigitada vastavate mikrobioloogiliste kriteeriumide põhjal proovide kogumise järjekorras. Iga uue katsetulemuse saamise korral rakendatakse kontrollkriteeriume uuesti, et hinnata protsesside järelevalve taset seoses fekaalse saastumise ja hügieeniga. Vastuvõetamatu või mitterahuldava marginaalse tulemuse korral tuleks protsesside järelevalve üle vaadata, avastada võimaluse korral põhjused ja välistada kordumine.

TAGASISIDE

Katse tulemuste kohta tuleb vastutavale personalile anda võimalikult kiiresti tagasiside. Tulemusi tuleks kasutada tapahügieeni taseme säilitamiseks ja tõstmiseks. Kehvade tulemuste põhjused tuleb välja selgitada koos tapmisega tegeleva personaliga, kui tegemist võib olla järgmiste teguritega: 1. halb töökord, 2. puuduv või ebapiisav koolitus ja/või juhtnöörid, 3. sobimatute puhastus- ja/või desinfektsioonmaterjalide ja -kemikaalide kasutamine, 4. puhastusseadmete ebapiisav hooldus ja 5. ebapiisav järelevalve.

Tabel 1.

Bakterioloogilise toimivuse kriteeriumide marginaalsete ja vastuvõetamatute tulemuste igapäevased keskmised logaritmilised väärtused veistelt, sigadelt, lammastelt ja hobustelt destruktiivse meetodiga võetud proovide puhul.

	Nõuetele vastav vahemik		Marginaalne vahemik (> m, kuid ≤ M)	Nõuetele mittevastav vahemik (>M)
	Veised/lambad/kitsed/hobused	Sead	Veised/sead/lambad/kitsed/hobused	Veised/sead/lambad/kitsed/hobused
Eluvõimeliste mikroorganismide üldarv	< 3,5 log	< 4,0 log	< 3,5 log (sead: 4,0 log) 5,0 log	> 5,0 log
Enterobakterid	< 1,5 log	< 2,0 log	1,5 log (sead: 2,0 log) 2,5 log (sead: 3,0 log)	> 2,5 log (sead: > 3,0 log)

2. **BAKTERIOLOOGILISTE PROOVIDE VÕTMINE TAPAMAJADE JA LIHALÕIKUSETTEVÕTETE PUHASTAMISE JA DESINFITSEERIMISE KONTROLLIMISEKS**

Kirjeldatud bakterioloogiliste proovide võtmist tuleks kasutada vastavalt puhastustegevuse standardsele töökorrale, millega määratletakse tootmisele eelnev hügieenikontroll piirkondades, mis mõjutavad vahetult tootehügieeni.

PROOVIVÕTUMEETOD

Käesolevas juhises kirjeldatakse kontaktplaadi meetodit ja tampoonimeetodit. Neid meetodeid kasutatakse ainult puhastatud ja desinfitseeritud, kuivade, tasaste, piisavalt suurte ja siledate pindade puhul.

Meetodeid tuleks kasutada ainult enne tootmise algust ja mitte kunagi tootmise ajal. Kui silmaga on näha mustust, tuleb puhastamine lugeda nõuetele mittevastavaks ilma igasuguse mikrobioloogilise hindamiseta.

See meetod ei sobi proovide võtmiseks lihast või lihatoodetest.

Pädeva asutuse nõusolekul võib kasutada samaväärset tagatist pakkuvaid meetodeid.

AGARKONTAKTPLAADI MEETOD

Agarkontaktplaadi meetodi puhul surutakse mikroobide arvu loendamise agariga (vastavalt ISO kehtivale versioonile) täidetud väikesed kaanega alused (st sisediameeter 5,0 cm) ja glükoosiga violettpunase sapiagariga täidetud alused (VRBG-agar vastavalt ISO kehtivale versioonile) vastu proovivõtukohta ja inkubeeritakse. Iga plaadi kokkupuutepind on 20 cm^2.

Pärast valmistamist on agari kõlblikkusaeg suletud pudelites 2–4 °C juures ligikaudu kolm kuud. Pisut enne plaatide ettevalmistamist tuleb asjaomane agar sulatada 100 °C-ni ja jahutada 46–48 °C-ni. Plaadid tuleb asetada laminaarkappi ja täita agariga kuni pind muutub kumeraks. Ettevalmistatud plaadid tuleb enne kasutamist kuivatada ning selleks inkubeeritakse neid tagurpidi järgmise päevani 37 °C juures. See on kasulik meetod kontrollimaks, kas ettevalmistamise käigus on tekkinud nakkusi; nähtavate kolooniatega plaadid tuleb kõrvale jätta.

Plaatide kõlblikkusaeg temperatuuril 2–4 °C plastikkotti pakituna on üks nädal.

TAMPOONIMEETOD

Proovid tuleks võtta puuvillast tampooni abil, mida on niisutatud 1 ml 0,1 % NaCl peptoonilahuses (8,5 g NaCl, 1 g trüptoon-kaseiin-peptooni, 0,1 % agarit ja 1 000 ml destilleeritud vett), soovitavalt 20 cm^2 suuruselt, steriilse matriitsiga märgitud alalt. Kui proove võetakse pärast puhastamist ja desinfitseerimist, tuleks tampoonide niisutamise lahusele lisada 30 g/l Tween 80 ja 3 g/l letsitiini (või muid sama mõjuga tooteid). Niiskete piirkondade puhul võib kasutada kuivi tampoone.

Tampoone tuleks hoida steriilsete tangidega ning tampooniga tuleks proovi võtmise piirkonnast kindlalt surudes üle tõmmata 10 korda suunaga ülalt alla. Tampoonid tuleks koguda pudelisse, mis sisaldab 40 ml puhverdatud peptooni koos 0,1 % agari-soolalahusega. Tampoone tuleb edasise töötlemiseni hoida jahutatuna 4 °C-ni. Pudelit tuleks tugevalt loksutada ja seejärel lahjendada kümnekordse lahjendusastmega 40 ml 0,1 % NaCl peptoonilahuses ning mikrobioloogiliselt analüüsida (nt plaadile tilgutamise meetod).

SAGEDUS

Suurel tootmisalal tuleks kahe nädala jooksul võtta alati vähemalt 10 kuni 30 proovi. Suuremõõtmelistelt objektidelt tuleks võtta kolm proovi. Kui tulemused on teatava aja jooksul nõuetekohased, võib proovide võtmise sagedust riikliku veterinaararsti nõusolekul vähendada. Kõige rohkem tuleks tähelepanu pöörata piirkondadele, mis peavad toodetega kokku puutuma või võivad nendega kokku puutuda. Ligikaudu kaks kolmandikku kõigist proovidest tuleks võtta toiduga kokkupuutuvatelt pindadelt.

Tagamaks, et kuu aja jooksul kontrollitakse kõiki pundu, tuleks koostada ajakava, milles näidatakse, millistelt pindadelt tuleks millal proove võtta. Tulemused tuleb registreerida ning aja jooksul toimuva arengu näitemiseks tuleb regulaarselt koostada tulpdiagrammid.

TRANSPORT

Kasutatud kontaktplaate ei ole transpordi ajal ja enne inkubeerimist vaja jahutada.

Tampooniproove tuleb kuni edasise töötlemiseni hoida jahutatuna 4 °C-ni.

BAKTERIOLOOGILISED PROTSEDUURID

Lisaks kirjeldatud meetoditele võib kasutada ISO meetodeid.

Bakterite arv tuleb esitada vastavalt organismide arvule pinna ruutsentimeetri kohta. Mikroorganismide koguhulga saamiseks tuleb nakatatud mikroobide arvu loendamise agari plaate ja agarkontaktplaate inkubeerida 24 tundi 37 °C ± 1 °C juures aeroobsetes tingimustes. See protseduur peab toimuma kahe tunni jooksule pärast proovi võtmist. Bakterkolooniate arv tuleks kokku lugeda ja registreerida.

Enterobakterite koguse hindamiseks tuleb kasutada VRBG-agarit. Nakatatud plaatide ja agarkontaktplaatide inkubeerimist tuleb alustada kahe tunni jooksul pärast proovi võtmist aeroobsetes tingimustes. Pärast 24 tunni pikkust inkubeerimist 37 °C ± 1 °C juures tuleb kontrollida enterobakterite kasvu plaatidel.

Analüüsida tuleks eluvõimeliste mikroorganismide üldarvu. Proovide võtmine enterobakterite analüüsimiseks on vabatahtlik, kui seda ei ole nõudnud riiklik veterinaararst.

PROOVIVÕTUKOHAD

Proovivõtukohtadeks tuleks valida näiteks järgmised kohad: nugade steriliseerimise seadmed, noad (tera ja pea ühenduskoht), õõnesnoad, elastraatorid, kupatusvannid, pärasoole lahtilõikamise ja sulgemise seadmed, kaapimis-riputuslauad (sigade puhul), saeterad ja lõikurid, veiste nülgimisseadmed ja muud lihakeha korrastusvahendid, poleerimismasinad, veoahelad ja -konteinerid, transpordiks kasutatavad konveierilindid, põlled, lõikelauad, klappuksed, millega möödaveetavad rümbad võivad kokku puutuda, langerennid toidukõlblike elundite jaoks, liinide osad, mis puutuvad rümpadega sageli kokku, laekonstruktsioonid, millelt võib tilkuda kondenseerunud niiskust, jms

TULEMUSTE ARVUTAMINE

Agarkontaktplaatide ning tampooniproovide eluvõimeliste mikroorganismide üldarvu ja enterobakterite arvu puhul tuleb tulemused kanda registreerimislehele. Puhastamise ja desinfitseerimise protsessikontrollimise järelevalve jaoks on eluvõimeliste mikroorganismide üldarvu ja enterobakterite puhul kindlaks tehtud ainult kaks kategooriat: nõuetele vastav ja nõuetele mittevastav. Agarkontaktplaadil oleva kolooniate arvu ja eluvõimeliste mikroorganismide üldarvu või enterobakterite kolooniate arvu (tampooniproovide tulemused) nõuetele vastavad vahemikud on esitatud tabelis 2.

Tabel 2.

Kolooniate arvu keskmised väärtused pindkatsete puhul

	Nõuetele vastav vahemik	Nõuetele mittevastav
Eluvõimeliste mikroorganismide üldarv	0–10/cm²	> 10/cm²
Enterobakterid	0–1/cm²	> 1/cm²

TAGASISIDE

Katse tulemustest tuleb võimalikult kiiresti teatada vastutavale personalile. Tulemusi tuleks kasutada puhastamise ja desinfitseerimise taseme säilitamiseks ja tõstmiseks. Mitterahuldavate tulemuste põhjuste väljaselgitamiseks tuleks konsulteerida puhastamisega tegelevate töötajatega. Tegemist võib olla järgmiste teguritega: 1. puuduv või ebapiisav koolitus ja/või juhtnöörid, 2. sobimatute puhastus- ja/või desinfektsioonmaterjalide ja -kemikaalide kasutamine, 3. puhastusseadmete ebapiisav hooldus ja 4. ebapiisav järelevalve.